

[Waldorff]

ning ind i betænkningen om, at man sandelig nok skal tænke venligt på industrien. Det sker ved, at han i forbindelse med bekendtgørelsen vil være opmærksom på, at danske producenter ikke automatisk vil blive stillet over for krav om videregående undersøgelser, som kan indebære, at de bliver udsat for en konkurrencemæssig svækkelse.

Denne udtalelse er i helt klar strid med de hensigter, som ministeren har påberåbt sig hele vejen igennem behandlingen af lovforslaget. Det er ikke alene politisk kujonagtigt ud over alle grænser, det er simpelt hen himmelråbende dumt. Den indrømmelse, der er givet her, er en generel indrømmelse til industrien uden forbehold af nogen art, og derfor vil det være et universalmiddel for industrien til at underminere de beslutninger, der tages efter loven. Det er simpelt hen det, de har siddet og ventet på. Det er det, der skal bruges til at rejse enhver sag over for miljøankenævnet, som nok vil kunne forstå ministerens defensive holdning og tage bestik af den.

Det centrale i indrømmelsen er, at den kun bygger på én eneste ting, nemlig konkurrencehensynet. Uanset hvilke miljømæssige og sundhedsmæssige konsekvenser der måtte være, så kan virksomhederne nu med denne bemærkning i betænkningen henvise til det ene hensyn: konkurrencehensynet.

Det udtryk, der bruges, at virksomhederne ikke automatisk vil blive stillet over for krav om videregående undersøgelser, skal forstås sådan, at man direkte vil se bort fra sundhedsmæssige og miljømæssige forhold. Der er nemlig i forvejen ikke nogen automatik indbygget i lovforslaget. Virksomhederne bliver i forvejen ikke automatisk stillet over for krav om videregående undersøgelser. De videregående undersøgelser vil kun blive krævet, når der foreligger en stærk mistanke om skadevirkninger, og kun når der er tale om, at der skal produceres meget store mængder af det pågældende nye stof.

Vi har sloges for i forbindelse med dette lovforslag, at tvivl om kemiske stoffer skulle komme miljøet og forbrugerne til gode. Det er i forvejen afvist fra miljøministerens side. Nu er sagen altså den, at selv dér, hvor der ligger en klar og konkret mistanke til et kemisk stof, skal man se bort fra denne mistanke, man skal se på konkurrencehensynet. Det er præcis, hvad der står i den bemærkning,

der er indføjet i betænkningen. Det er et konkret fortolkningsbidrag, som stiller miljømyndighederne i en håbløs situation.

Om ikke andet, så måtte i hvert fald dette sidste bidrag få os til at gå imod lovforslaget, men som man kan se af betænkningen, har vi også mange andre gode argumenter imod lovforslaget.

Et af de vigtigste er, at med denne lov bliver der indbygget en ny EF-harmonisering. Umiddelbart, kan man indvende, har denne EF-harmonisering ikke store konsekvenser, men det er selvfølgelig klart, at den vil få det. Det er klart, at EF-harmoniseringen omkring anmeldelsespligten er endnu et eksempel på, i lighed med giftloven, at man lægger hindringer i vejen for, at der kan føres en selvstændig politik på kemikalieområdet.

Hvis man vedtog de ændringsforslag, som vi har stillet, og som SF har tilsluttet sig, så kunne man undgå denne EF-harmonisering, og samtidig kunne man få et redskab til en begyndende kontrol med hele kemikalieområdet, og det ville kunne lade sig gøre uden opbygning af et kæmpemæssigt bureaukrati, som sikkert hurtigt ville blive mest kendt for sin manglende effektivitet.

Det sidste kan man måske også nok sige kunne være et problem i forbindelse med det ændringsforslag, som DKP har stillet. Vi kan selvfølgelig ikke være uenige med DKP om princippet om en godkendelsesordning på kemikalieområdet, og derfor har vi også tænkt os at stemme for DKPs ændringsforslag. Det ligger i øvrigt også i de ændringsforslag, vi selv har stillet, om opbygning af et register, at der skal ske en udvidelse af det eksisterende bilag med hensyn til de områder, som forudsætter en egentlig forhåndsgodkendelse.

DKPs ændringsforslag skelner ikke imellem de forskellige typer af stoffer og produkter, og det kunne derfor godt tænkes at føre til et kæmpemæssigt apparat med lidt tvivlsom effekt. Der har vi i stedet for valgt at lægge vægt på inddragelse af arbejdere, forbrugere og uafhængige forskere, som i virkeligheden er den eneste sikre kontrolinstans i det nuværende samfund. Adgang til registeret, afskaffelse eller, hvis det ikke kan gennemføres, hvad det jo nok ikke kan, ændring af miljøankenævnets sammensætning, en ordentlig klageadgang og en systematisk gennemgang af de eksisterende stoffer, det er